

N:o 10.

Ank. till Riksd. Kansli d. 29 Jan. 1867, kl. 11 f. m.

*Kongl. Maj:ts nådiga Proposition till Riksdagen, om förändrad
lydelse af 10 § i Kongl. Kungörelsen den 13 Novem-
ber 1860, angående den allmänna Beväringen; Gif-
ven Stockholms Slott den 18 Januari 1867.*

Kongl. Maj:ts nådiga Kungörelse den 13 November 1860, angående den allmänna beväringen, innehåller i 10 § följande:

“Under krig eller när eljest *WI* pröfve Rikets försvar det påkalla, vilje *WI* till vapentjänst uppbåda antingen alla beväringssklasserna eller ock större eller mindre del af den eller de klasser, *WI* finne nödigt, vare sig från hela Riket eller endast från vissa landsorter, utan afseende derpå, huruvida eller till huru stor del beväringen inom Rikets öfriga landskap kallas till vapen“.

Ehuru detta stadgande icke synes innefatta något hinder för Kongl. Maj:t att uppbåda större eller mindre del af beväringssmanskpet för att betrygga eller förbereda försvaret af ett eller flera områden af landet, är dock den anförda §:ns ordalydelse sådan, att den möjligen kan lemna rum för olika tolkning, hvarigenom tvekan skulle kunna uppstå, der sådan icke bör ega rum.

Sednare tidens händelser hafva till fullo ådagalagdt, hurusom, för betryggandet af ett lands försvar, det är oundgängligen nödvändigt, att dess armée må kunna hastigt mobiliseras, emedan i motsatt fall lätt kan inträffa, att landet finner sig af en inträngande fiende öfverrumpladt. Under sådana omständigheter och med hänseende till beskaffenheten af Svenska arméens organisation, hvilken armée består af öfvad stam och mindre öfvad krigsförstärkning eller beväring, anser Kongl. Maj:t det vara af högsta vikt, att, vid tillfällen då den

politiska ställningen visar sig mindre lugn, eller låter befara utbrottet af ett krig, Kongl. Maj:t må vara fullt berättigad att i god tid uppbåda förstärkningen, helst klokhet och försigtighet bjuda, att den stående hären eller stammen aldrig skickas i striden utan att i sina led hafva upptagit den dithörande krigsförstärkningen, hvilken i sådant fall bör vara på förhand öfivad för att kunna rätt uppfylla sin bestämmelse.

I anledning häraf vill Kongl. Maj:t begära Riksdagens medgifvande dertill, att åt 10 § af ofvanberörda Kongl. Kungörelse må gifvas följande förändrade lydelse:

“Under krig eller eljest, när WI finne omtanken för Rikets säkerhet det påkalla, vilje WI till vapentjenst uppbåda antingen alla beväringssklasserna eller ock större eller mindre del af den eller de klasser, WI finne nödigt, vare sig från hela Riket eller endast från vissa landsorter, utan afseende derpå, huruvida eller till huru stor del beväringen inom Rikets öfriga landskap kallas till vapen.”

Kongl. Maj:t förblifver Riksdagen med all Kongl. nåd och ynnest städse välbevågen.

CARL.

A. F. Z. Reuterskiöld.

*Utdrag af Protokollet öfver Landtförsvars-Ärenden, hållet inför Hans Maj:t
Konungen uti Stats-Rådet å Stockholms Slott den 18 Januari 1867.*

Närvarande:

Hans Excellens Herr Justitie-Statsministern Friherre *De Geer*,
Hans Excellens Herr Statsministern för Utrikes Ärendena Grefve *Manderström*,
Statsråden: Grefve von *Platen*,
Lagerstråle,
Bredberg,
Reuterskiöld,
Carlson
Lagercrantz,
von Ehrenheim.

Chefen för Landtförsvars-departementet, Statsrådet Reuterskiöld, uppläste till justering följande, i öfverensstämmelse med Kongl. Maj:ts, på Stats-Rådets enhälliga tillstyrkande, fattade beslut, uppsatta förslag till Kongl. Maj:ts nådiga Propositioner till Riksdagen, nemligen:

— — — — —
— — — — —

6:o om förändrad lydelse af 10 § i Kongl. Kungörelsen den 13 November 1860, angående den allmänna Beväringen.

Kongl. Maj:t tacktes, enligt Stats-Rådets underdåniga tillstyrkande, i nåder gilla samtliga ofvanberörda förslag. sådana de finnas detta protokoll bilagda, samt förordna, att i öfverensstämmelse dermed nådiga Propositioner skulle till Riksdagen afgå.

Ex protocollo

M. J. Bandelin.